

РЕШЕНИЕ

№ 735

гр. П., 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Виолета Гр. Николова

при участието на секретаря ИЛОНА ЦВ. ДЕЛЕВА
като разглежда докладваното от Виолета Гр. Николова Гражданско дело № 20214430105920 по описа за 2021 година

на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на Т. ИВ. ИВ. с ЕГН *****, адрес: гр.П., ж.к.“***”, съдебен адрес: гр.П., ул.“К.П.“ *** (адв.Н.Х.) против Л.. ИВ. М. с ЕГН *****, адрес: гр.Л.“ ***.Посочва се в исковата молба, че ищцата е собственик по наследство от своите родители на *** от недвижим имот – апартамент, с административен адрес: гр. П., ул.“Л.“ ***, в съсобственост с ответницата Л.. ИВ. М.. Твърди се, че ответницата се снабдила с нотариален акт за собственост на целия недвижим имот, като за целта били използвани откази от наследство от името на Т. ИВ. ИВ. и починалата им сестра Р.Г., вписани в особената книга на РС-П.. Твърди се в исковата молба, че Т. ИВ. ИВ. не е правила отказ от наследство, както и че в молбата за отказ от наследство ищцата била вписана с друго фамилно име, а не с действителното й. Иска се от съда да признае за установено, че Т. ИВ. ИВ. с ЕГН ***** е собственик на *** от недвижим имот, с административен адрес: гр. П., ул.“Л.“ ***, като се позовава на нищожност на направения отказ от наследство, вписан в особената книга на РС П. на името на Т. ИВ. ИВ., поради приемане преди това на наследството от техните родители. Претендират се и направените деловодни разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор с вх.№ ***г., доуточнен с молба с вх.№***г. от ответника, в който се взема становище за недопустимост и неоснователност на иска. Оспорват се фактите в исковата молба относно правото на собственост на ищцата върху процесния имот. Твърди се, че ответницата се снабдила с нотариален акт за собственост върху имота през ***, като в периода от ***г. (смъртта на сестрата на страните - ***) владееела имота спокойно и необезпокоявано, без прекъсване, като свой. Ответницата чрез процесуалния си представител прави възражение за право на собственост върху имота на основание придобивна давност. Иска се от съда да прекрати делото поради недопустимост на исковата молба респ. да отхвърли иска като неоснователен и недоказан.

В съдебно заседание ищцата, уведомена по реда на чл. 56, ал.2 ГПК, не се явява. Представява се от адв.Н.Х. – АК-П., която поддържа исковата молба и моли съда да я уважи изцяло като основателна и доказана.

Ответницата, редовно призована, не се явява. Представява се от адв. М.Б., която взема становище за неоснователност и недоказаност на иска и моли съда да го отхвърли изцяло като неоснователен и недоказан.

Съдът като прецени събраните в хода на производството писмени доказателства и обсъди доводите на страните намира за установено следното: Безспорно е по делото е, че страните се намират в родствена връзка, а именно са сестри, както и са наследници на К.Ц.Г., починала на ***г., и И.Ф.Г., починал на ***г. В тази насока е представеното удостоверение за наследници изх.№ ***.

Безспорно е и се установява от представеното по делото заверено копие на Нотариален акт за собственост на недвижим имот, строен върху държавно място от ***, том ***, дело ***/***., че на ***.***. Л.. ИВ. М. била призната за собственик на недвижим имот – апартамент в гр.П., ж.к.“****“, ул.“Л.“ ***, с площ *** при съсед: изток- ап. от ***, от запад – стълбище и *** на В.А.Н., север – двор, юг-ул.“Л.“, горе- тавани, долу – *** на Т. ИВ. ИВ..

Не се стори по делото, че нотариален акт за собственост на недвижим имот, строен върху държавно място от ***, том ***, дело ***/***. е издаден въз основа на удостоверения ***. за отказ от наследство.

Безспорно е по делото, че в РС-П. е вписан отказ от Т.И. Г. от наследството на К.Ц.Г., б.ж. на гр.П., починала на ***г., и И.Ф.Г., б.ж. на гр.П., починал на ***г., като отказът е вписан в книгата за приемане и отказване от наследство

под № ***. В тази насока е представеното от ищцата заверено копие на удостоверение изх.№ ***.

Не се спори и се установява от заверено копие на жалба с вх.№ ***, че Т. ИВ. ИВ. подала сигнал до РП-П., в който твърди, че не е подавала молба за отказ от наследството на родителите си К.Ц.Г. и И.Ф.Г., като подписа върху молбата е поставен от ответницата.

Спори се между страните притежава ли Т. ИВ. ИВ. право на собственост върху процесния недвижим имот, на какво основание, каква част от имота притежава, отказала ли се е от наследството на своите родители ищцата и поражда ли правно действие нотариалния акт за собственост на ответницата. За установяване на спорните по делото обстоятелства са приобщени писмени и гласни доказателства.

Видно от справка с вх.№ ***г. и приложено към него заявление от ***. (*** от делото), както и заверено копие на удостоверение №***. – *** от делото, на *** Т.И. Г. от гр.П., ул.“ *** ***, подала заявление за отказ от наследството на майка си К.Ц.Г., починала на ***г. и баща си И.Ф.Г., починал на ***г., като отказът било вписан под № ***. в книгата за приемане и откази от наследство, водена при Рс П..

Приобщени са гласни доказателства. Видно от показанията на свидетеля Д.М.И. (***) паричните средства за изграждане на процесния апартамент са осигурени от свидетеля, както и че през *г. имота бил „преписан на * от нейните родители“. Предвид пряката заинтересованост от изхода на делото, с оглед на обстоятелството, че ищцата по делото е съпруга на свидетеля, съдът приема, че показанията на Д.М.И. са пристрастни, не се подкрепят от останалите доказателства по делото вкл. противоречат на част от показанията на останалите свидетели, поради което не кореспондират с обективната истина и съдът не ги кредитира с доверие.

Видно от показанията на свидетеля З.С.К., до м.***г. *** на свидетеля е бил домоуправител, а свидетеля посочва, че преди повече от *** ищцата е продала апартамента си на *** и не живее в сградата, етажна собственост. Свидетелят е категоричен, че *** живеят в апартамента на ***г., като не е присъствал или възприел спорове за собственост между страните. Съдът кредитира изцяло с доверие показанията на свидетеля З.С.К.. Свидетелят не се намира в каквато и да е връзка със страните по делото, логично и последователно излага възприетите от него факти, не е заинтересован от

изхода на делото, поради което съдът възприема за правдиви и съответни на обективната действителност показанията му.

Установява се от показанията на свидетеля И.П.Н. (***), че от ***. в процесния имот живеят ***, ищцата е продала своя апартамент преди ***, не посещава апартамент *** и се намират във влошени отношения от завеждането на настоящето дело. Съдът кредитира с доверие показанията и на този свидетел. Въпреки наличието на роднинска връзка с ответницата по делото, показанията му съответстват на тези на свидетеля З.С.К., както и на писмените доказателства по делото, поради което съдът ги приема за правдиви и достоверни, съответни на обективната действителност.

По делото е назначена и изготвена съдебно графична експертиза. Видно от заключението на вещото лице по нея подписът върху молба от името на Т.И. Г. до РС П. от ***, приложен в оригинал на *** от делото, след текста „***:“ е положен от Т. ИВ. ИВ.. Съдът кредитира изцяло с доверие и възприема като компетентно изготвено заключението на вещото лице поради съответствието му с писмените доказателства вкл. документите, съдържащи подпис на ищцата в настоящето производство, от които последната се ползва и не оспорва – декларация за материално положение и гражданско състояние от ***г., заявление за предоставяне на правна помощ за консултация по чл.30ж от ЗПП и др.

Като съобрази доказателствата по делото по отделно и в съвкупност, съдът приема следното от правна страна:

Предявен е иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК за установяване на правото на собственост по наследство на ищцата върху *** от недвижим имот, с административен адрес: гр. П., ул.“Л.“ ***, идентификатор ***, съставляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***, предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: ***, прилежащи части: ***, при съседни: на същия етаж: ***.***, под обекта: ***.***, над обекта: няма, като ищцата се позовава на нищожност на отказ от наследство, вписан под № ***. в книгата за приемане и отказване от наследство при ПлРС, поради приемането на наследството преди това с конклюдентни действия.

За доказване на основателността на иска ищцата следва да докаже при условията на пълно и главно доказване, че е приела наследството на своите родители, както и че направеният отказ от наследство, регистриран в книгата

за приемане и откази от наследство при ПлРС, не поражда правни последици. По силата на чл.49 от Закона за наследството приемането може да стане изрично - с писмено заявление до районния съдия, или мълчаливо – чрез конклюдентни действия – когато наследникът извърши действие, което несъмнено предполага неговото намерение да приеме наследствено имущество. Според ППВС № ***, мълчаливо приемане е налице, когато от действието на наследника се разбира непоколебимото му намерение да приеме наследството. Отказът на наследство на свой ред се извършва единствено чрез писмено заявление до районния съдия, като извършването му след като наследството вече е прието, води до неговата недействителност, т. к. наследникът не може да се откаже от извършеното приемане на наследството.

Приемането на наследството не може да се предполага, то трябва да бъде ясно и недвусмислено установено, дори когато е мълчаливо. Конклюдентните действия трябва да са такива, че да сочат на действителната воля на наследника да приеме наследството - Решение № 64 от 24.02.2010 г. на ВКС по гр. д. № 3838/2008 г., IV г. о., ГК, Решение № 535 от 2.09.2011 г. на ВКС по гр. д. ***2/2010 г., II г. о., ГК, Определение № 220 от 23.03.2021 г. на ВКС по гр. д. № 143/2021 г., III г. о., ГК, Решение №395 от 04.11.2010г. по гр.д.\$ 309/2010г. на на Второ г. о. на ВКС, Решение №108/14.05.2016 по дело №5913/2015 на ВКС, ГК, I г.о., Решение № 17 от 19.I.1994 г. по гр. д. № 594/93 г., I г. о. и др. Извършваните фактически или правни действия от наследника при мълчаливото приемане на наследството не трябва да се двусмислени, т. е. от тях да е възможно да се направят и други изводи, както е при ползване на обикновената покъщнина, с която си служат членовете на семейството, или действия по обикновено управление на наследството, като законът предвижда за всеки конкретен случай съдът да прецени дали извършените действия сочат на воля за приемане на наследството, т. е. касае се за фактически въпрос, различен за всеки отделен казус.

В конкретния случай по делото не се приобщиха доказателства, че ищцата е приела наследството от своите родители, както мълчаливо, така и изрично.

По делото не се ангажираха доказателства, които да сочат, че преди отказа от наследство от 1*** г. * И. е приела наследството на родителите си с конклюдентни действия. Не се доказаха изложените твърдения за извършени подобрения в апартамент *** от страна на ищцовата страна (вкл. в периода от

1***г. по искова молба и уточнителните към нея), получаване на суми за вземания, дължими от трети лица на общите наследодатели или други действия, от които да бъде направен извод, че Т.И. ясно и недвусмислено да е заявила волята си за приемане на наследството на К.Ц.Г. и И.Ф.Г..

Същевременно по делото се доказва по категоричен начин, че заявлението за отказ от името на ищцата, вписано на *** в книгата за приемане и отказ от наследство при ПлРС, е подписано от ищцата, а не и от друго лице, каквито твърдения бяха наведени в производството. В тази насока е заключението на вещото лице по графическата експертиза, което обуславя извод, че волеизявлението, съдържащо се в документа на *** от делото, е направено от Т.И.. Отказът от наследство е изричен, формален, дефинитивен акт. След вписването на отказа за отказалият се от наследството не съществува възможност да оттегли своя отказ. Освен това, съгласно чл.54, ал.2 от ЗН приемането и отказът не могат да се оспорват поради грешка. Нормата се отнася за случаите, когато наследникът е изпаднал в грешка по собствена вина, самозаблудил се е, а не е поради измамливи действия на трето лице. Подобни обстоятелства в конкретния случай не са твърдени, а и не се установиха.

Гореизложеното обуславя извод, че Л.. ИВ. М. е собственик на процесния недвижим имот. Страната се легитимира като собственик на основание констативен нотариален акт за собственост на недвижим имот, строен върху държавно място от ***, том ***, дело ***/***. Съгласно задължителната съдебна практика – в този смисъл Тълкувателно решение *** от ***г. на ВКС по тълк. дело ***/***., ОСГК „констативният нотариален акт по чл. 587 ГПК /както и нотариалният акт за сделка/ притежава обвързваща доказателствена сила за третите лица и за съда като ги задължава да приемат, че посоченото в акта лице е собственик на имота”. В това се изразява легитимиращото действие на нотариалния акт за принадлежността на правото на собственост. Правният извод на нотариуса за съществуването на това право се счита за верен до доказване на противното с влязло в сила решение”.

В конкретния документа, от които черпи права ответницата поражда действие, доказателствената му сила не е оборена и обуславя извод, че Л.. ИВ. М. е собственичка на недвижим имот, с административен адрес: гр. П., ул.“Л.“ ***, идентификатор ***. Направеното общо оспорване на Нотариален акт за собственост на недвижим имот, строен върху държавно място от ***,

том ***, дело ***/***. , както и оспорването на удостоверение № ***Г. издадено от съда и молба на Т.И. на *** от делото в производството не бе проведено успешно. С оглед крайните изводи на състава относно действителността на направения отказ от наследство и обстоятелството, че не бе оборена доказателствената сила на нотариалния акт, легитимиращ ответницата като собственик на имота, то съдът не дължи произнасяне по възражението за придобивна давност. За изчерпателност следва да се отбележи, че по делото са налични доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите З.С.К. и И.П.Н., от които може да се обоснове извод и за изтекла придобивна давност в полза на ответницата.

Придобивната давност, като способ за придобиване на право на собственост включва два елемента - фактическо упражняване на това право (владение) и изтичане на определен период от време. Съгласно легалната дефиниция на ч***8 от Закона за собствеността, владението представлява упражняване на фактическа власт върху вещ, която владелецът държи лично или чрез друго като своя. За да има законно владение е необходимо у владелеца да има намерение да държи вещта като своя, а така също това намерение да се е изразило в упражняване на фактическата власт на лицето (лично или чрез друго) върху вещта. Владението трябва да бъде постоянно (фактическата власт изразява воля трайно да се държи вещта), да е непрекъснато (да не е било прекъсвано за повече от шест месеца – чл.81 от ЗС), да е несъмнено, да е спокойно и явно. Обективният признак на владението е упражняването на фактическа власт върху вещта. Необходимо е фактическата власт да е установена трайно, по начин, който позволява на владелеца да извършва желаните от него действия върху вещта. Тези действия, в своята съвкупност, съответстват на съдържанието на едно вещно право (в случая - на правото на собственост). Вторият признак на владението е намерението да се държи вещта като своя, тоест да се държи от владелеца, като че ли той е собственик. В тази насока, законодателят е предвидил презумпцията по ч***9 от ЗС - предполага се, че владелецът държи вещта като своя, докато не се докаже, че я държи за друго. Съдът намира, че посредством събраните гласни доказателства в показанията на свидетелите З.С.К. и И.П.Н. се установи, че през последните тридесет години Л. ИВ. М. вкл. след смъртта на родителите им и сестра им ***, е владяла процесния имот, тъй като бе доказано, че същата живяла там със своя син в същото населено място. Тоест, налице са

обективния и субективния признак на владението. Оригинерното придобиване е способ, който не действа автоматично с изтичане на необходимия давностен срок, а е необходимо позоваване от владелеца на изтеклия срок. Това е сторено от Л.Иванов, поради което може да се обоснове извод, че тя е станала собственик въз основа на давностно владение и е придобила имота и по оригинерен начин.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че ищцата не доказва при условията на пълно и главно доказване, че е собственик по наследство на *** от недвижимия имот, както и да е приела наследство на своите родители преди отказа от наследство през ***г., поради което искът следва да бъде отхвърлен изцяло като неоснователен и недоказан.

Предвид изхода на делото на основание чл.78, ал.3 ГПК следва ищцата да заплати на ответницата направените деловодни разноски по делото в размер на ***.за адвокатско възнаграждение. На основание чл. 78, а*** ГПК следва ищцата да заплати по сметка на ПлРС дължимата държавна такса и разноски по делото, а именно сумата от ****. държавна такса и сумата от 1****. за вещо лице или общо сумата от ***.

С оглед на горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Т. ИВ. ИВ. с ЕГН *****, адрес: гр.П., ж.к.“***, съдебен адрес: гр.П., ул.“К.П.“ *** (адв.Н.Х.) против Л.. ИВ. М. с ЕГН *****, адрес: гр.Л.“ ***, с правно основание чл.124, ал.1 ГПК за установяване на правото на собственост на ищцата върху *** от недвижим имот, с административен адрес: гр. П., ул.“Л.“ ***, с идентификатор *** (съставляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор *** , предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: ***, прилежащи части: *** , при съсед: на същия етаж: ***, под обекта: ***, над обекта: няма), поради нищожност на отказ от наследство, вписан под № ***. в книгата за приемане и отказване от наследство при ПлРС, поради приемането му преди това с конклюдентни действия, **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК Т. ИВ. ИВ. с ЕГН *****, адрес: гр.П., ж.к.“***, да заплати на Л.. ИВ. М. с ЕГН *****, адрес: гр.Л.“ ***,

направените деловодни разноси по делото в размер на ***. за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на основание чл.78, а*** ГПК Т. ИВ. ИВ. с ЕГН *****, адрес: гр.П., ж.к.“***, да заплати по сметка на Рс П. сумата от ****. държавна такса и сумата от 1****. за възнаграждение на вещото лице по назначената съдебно графическа експертиза или общо сумата от ***, направени деловодни разноси по делото.

На основание чл.7, ал.2 ГПК препис от решението да се връчи на страните и пълномощниците им.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщението до страните пред Окръжен съд – П..

Съдия при Районен съд – П.: _____